

ROZKOPAC (7) *vb pf*

rof-, ros- (4), roz- (3).

Oba o oraz a jasne.

inf rozkopać (2). ◇ [*fut 3 pl* rozkopią.] ◇ [*praet 2 sg m* -ś rozkopął (1). ◇ *3 sg m* rozkopął (1). ◇ *3 pl m pers* rozkopali (1). ◇ [*con 3 pl m pers by* rozkopali.] ◇ [*pass fut 3 sg* rozkopą się (1). ◇ [*impers praet* rozkop(a)no.] ◇ [*part praet act* rozkopawszy (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII w.

Zrobić coś, kopiąc ziemię (7) : Confodio, Roskopác/ Vklóc. Mącz 132c.

a. *Spulchnić uprawianą ziemię [co] (1) : Zá testáment im powiedział [ojciec dzieciom]: Rzekąc/ pieniądze ktorem miał/ Ná winnicym ie zákopał: [...] Wziąwšy motyki kopáli: Skárbu nigdziey nie łuczýli/ Až się potym domýšlili. Bo winnicę rozkopawšy/ Wzięli z niey požytek więtfzy. BierEz Iv.*

b. *Przygotować pod uprawę teren dotąd nieuprawiany, zwykle karczując go [co] (1): [Nad ty pieniądze ma pewną wymiarę rozkopać pastwisk przez ty lata wedle kwitu. LustrPom 147; W tymże polu nowo rozkopano i przyczyniono pola tego źrzebi [= jednostka miary powierzchni] 6 wszierz, a wzdłuż morgów 2 LustrWpol II 69.]*

Zwroty: »rozkopać pole, [grunt; rozkopa się rola]« [szyk zmienny] (1): [...] áno sie polá ony zielenią coś łobie rofkopał zá możnieyfzych czáfow łwoich. RejZwierc 172v; [LustrMaz I 73; w której osiadłości [tj. wsi Starsna] włók 10, które osiedli gburzy 3 i sołtys, i może się więcej przyczynić, gdy się rozkopa rola. LustrPom 69, 82].

[»rozkopać [co] na pole, na rolę«: LustrMalb I 86; Ta wieś nie ma drew żadnych w swoich niwach, bo je rozkopali na pola do gruntu. LustrPom 10.]

c. *Zniwelować wzniesienie terenu [co] (2) : wnet onę gorę gdzie był Wenułow kościół/ rozkopác/ á kościół Wenuła zburzyć/ y bálwan on łprońny łkrułzyć [święta] Helená kazála. SkarŻyw 397.*

a. *Usunąć fragmenty łądu sąsiadujące z nurtem wodnym (1) : Egipczycy/ wnet groble rofkopáli y puścili gwałtownie rzeki Nylułowe BielKron 179; [[mieszkańcy Kazimierza] Proszą o łaskę KJM bo jem ta insula [na Wiśle] jest barzo ku szkodzie, którą by radzi suis sumptibus rozkopali. LustrKrac I 27].*

d. *Zniszczyć, zburzyć [co] (2) : Cálchás mówi/ náłz wyiazd [Greków spod Troi] tym kłztałtem przýspieie/ Kiedy z Hektorá popiół po morzu rozšieie. Tym chce vblagác wody/ y łtępi łie síłá Morłka/ gdy łie rozkopa tá włzytká mogliá. GórńTroas 45.*

W połączeniu szeregowym (1): Ięzyk trzeći [tj. wichrzyciel] wiele ich [ludzi] zrułfył y rozegnał [...]: miałta murowáne bogaczow pokáził/ á domy wielmożnych rofkopał [effodit]: síły łudzi podciał/ á łud mocny rozerwał. Leop Eccli 28/17.

Formacje współrdzenne cf KOPAC.

Cf [ROZKOPANIE], [ROZKOPANY]